

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 1 nëntor 2019
Nr. ref.: RK1461/19

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI73/18

Parashtrues

N. S.

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktvendimit të Gjykatës Supreme CML.
nr. 36/2018 të 10 prillit 2018, në lidhje me Aktvendimin e Gjykatës
Themelore në Mitrovicë CN. nr. 89/2015 të 14 gushtit 2015**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga N. S. nga Mitrovica (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi i kërkesës konteston Aktvendimin e Gjykatës Supreme CML. nr. 36/2018 të 10 prillit 2018, në lidhje me Aktvendimin e Gjykatës Themelore në Mitrovicë CN. nr. 89/2015 të 14 gushtit 2015.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktvendimit të kontestuar, me të cilin pretendohet se janë shkelur të drejtat dhe liritë e parashtruesit të kërkesës të garantuara me nenin 24 [Barazia para Ligjit] dhe nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), si dhe me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).
4. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu kërkon që identiteti i tij të mos zbulohet publikisht.

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe në rregullin 32 të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).
6. Më 31 maj 2018, Gjykata Kushtetuese miratoi në seancë administrative plotësim-ndryshimin e Rregullores së punës, e cila u publikua në Gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës më 21 qershor 2018 dhe hyri në fuqi 15 (pesëmbëdhjetë) ditë pas publikimit të saj. Rrjedhimisht, gjatë shqyrtimit të kërkesës Gjykata i referohet dispozitave juridike të Rregullores së re në fuqi.

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

7. Më 25 maj 2018, parashtruesi dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
8. Më 9 gusht 2018, Presidenti i Republikës së Kosovës emëroi gjyqtarët e rinj: Bajram Ljatifi, Safet Hoxha, Radomir Laban, Remzije Istrefi-Peci dhe Nexhmi Rexhepi.
9. Më 16 gusht 2018, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtaren Remzije Istrefi-Peci gjyqtare raportuese dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Arta Rama-Hajrizi (kryesuese), Gresa Caka-Nimani dhe Safet Hoxha.
10. Më 27 gusht 2018, Gjykata njoftoi parashtruesin për regjistrimin e kërkesës dhe i dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës Supreme.

11. Më 18 janar 2019, Gjykata kërkoi nga Gjykata Themelore në Mitrovicë që t'i dorëzojë të gjitha shkresat e lëndës në rastin KI73/18. Gjykata Themelore në Mitrovicë dorëzoi të gjitha shkresat e kërkuara të lëndës brenda afatit.
12. Më 8 tetor 2019, Kolegji shqyrtues pasi shqyrtoi raportin e Gjyqtarit raportues i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

13. Gjykata së pari vëren se parashtruesi i kërkesës ka parashtruar kërkesën për herën e dytë para Gjykatës Kushtetuese.
14. Me rastin e shqyrtimit të shkresave të lëndës, Gjykata vëren se në rastin konkret ekzistojnë dy grupe të procedurave gjyqësore. Grupi i parë i procedurave ka të bëjë me njohjen e vendimit të gjykatës së huaj (Aktvendimi nr. 5799 i Gjykatës së Rrethit në Tiranë), ndërsa grupi i dytë i procedurave ka të bëjë me procedurën përmbarimore. Prandaj, Gjykata do t'i paraqesë ato veçmas në këtë raport.

Procedura në lidhje me njohjen e vendimit të gjykatës së huaj

15. Më 3 dhjetor 2012, Gjykata e Rrethit në Tiranë nxori Aktvendimin nr. 5799, me të cilin kishte zgjidhur martesën në mes të parashtruesit të kërkesës dhe ish-bashkëshortes së tij, e cila e ka vendbanimin në Tiranë.
16. Më 14 gusht 2015, ish-bashkëshortja e parashtruesit të kërkesës, përmes përfaqësuesit ligjor, kishte parashtruar propozim në Gjykatën Themelore në Mitrovicë, me të cilin kishte kërkuar njohjen dhe përmbarimin e Aktvendimit nr. 5799 të Gjykatës së Rrethit në Tiranë .
17. Më 14 gusht 2015, Gjykata Themelore në Mitrovicë (Aktvendimi CN. nr. 89/2015) konstatoi se *“propozimi është i bazuar”* dhe kishte njohur Vendimin e Gjykatës së Rrethit në Tiranë *“duke u thirrur në nenet 86-101 të Ligjit mbi zgjidhjen e konfliktit të ligjeve vendore me dispozitat e vendeve të huaja mbi bazën e reciprocitetit.”*

Procedura në lidhje me përmbarimin e Aktvendimit CN. nr. 89/2015 të Gjykatës Themelore në Mitrovicë

18. Më 21 gusht 2015, fëmijët e mitur të parashtruesit të kërkesës, të përfaqësuar nga nëna e tyre (ish bashkëshortja e parashtruesit të kërkesës), paraqitën propozim në Gjykatën Themelore për ekzekutimin e aktgjykimit të Gjykatës së Rrethit në Tiranë. Në kërkesën për përmbarim, ata kërkuan realizimin e detyrimit të pashlyer monetar nga parashtruesi i kërkesës.
19. Më 5 tetor 2015, Gjykata Themelore nxori aktvendimin për përmbarim P. nr. 133/2015, me të cilën ai lejoi ekzekutimin e aktgjykimit të Gjykatës së Rrethit në Tiranë.
20. Brenda afatit ligjor, parashtruesi parashtrroi ankesë në Gjykatën e Apelit ndaj aktvendimit për përmbarim të Gjykatës Themelore P. nr. 133/2015 të 5 tetorit

2015, me propozimin që Gjykata e Apelit ta ndryshojë vendimin e Gjykatës Themelore në Mitrovicë, duke refuzuar propozimin për përmbarrim dhe ta urdhërojë nënën e fëmijëve që t'i kthejë fëmijët në Kosovë ose t'i dorëzojë në kujdes të babait të tyre në Kosovë.

21. Më 29 nëntor 2016, Gjykata e Apelit nxori Aktvendimin Ac. nr. 4970/15, me të cilën e refuzoi ankesën e parashtruesit si të pabazuar. Në Aktvendimin e Gjykatës së Apelit thuhet:

“Gjykata e shkallës së parë konstatoi saktë se vendimi i Gjykatës së Rrethit në Tiranë nr. 5799 i 21.07.2010, që është i formës së prerë që nga 03.12.2012, me të cilin është zgjidhur martesë, sipas të cilit autoriteti përmbarrues urdhëroi përmbarrimin, paraqet dokument përmbarrimor, siç parashikohet në nenin 22 par. 1.5. të LPP-së “Aktvendimet, aktet dhe memorandumet për ujdite gjyqësore të Gjykatave të huaja si dhe vendimet e Gjykatave të huaja të arbitrazhit dhe ujdite e arritura para Gjykatave të tilla në raste të arbitrazhit, të cilat janë pranuar për përmbarrim brenda territorit të Republikës së Kosovës”, në këtë rast vendimi i Gjykatës së Rrethit në Tiranë është njohur me vendimin e Gjykatës Komunale në Mitrovicë CN. nr. 89/2015 të 14.08.2015, gjithashtu “dokument përmbarrues është edhe vendimi përmbarrues i Gjykatës dhe ujdia gjyqësore përmbarruese” dhe paraqet bazën ligjore për përcaktimin e përmbarrimit, në përputhje me nenin 21, nëse ajo i plotëson kërkesat e nenit 24 para. 1 dhe 27 par. 1 i të njëjtit ligj, ku thuhet se “Dokumenti përmbarrimor është i përshtatshëm për përmbarrim në qoftë se në të është treguar kreditori dhe debitori, si dhe objekti, mjetet, shuma dhe koha e përmbarrjes së detyrimit”, prandaj nuk ka asnjë shkelje të dispozitave ligjore me rastin e lejimit të përmbarrimit”.

22. Më 1 shkurt 2017, parashtruesi i kërkesës e dorëzoi kërkesë në Gjykatën Kushtetuese të cilën Gjykata e regjistroi me numër KIo8/17.
23. Në kërkesën KIo8/17, parashtruesi i kërkesës pretendoi se Aktvendimi i Gjykatës Themelore në Mitrovicë Ac. nr. 4970/15 ka shkelur të drejtat dhe liritë e garantuara me nenin 24 [Barazia para Ligjit] dhe nenin 32 [E Drejta për Mjete Juridike] të Kushtetutës.
24. Parashtruesi i kërkesës kërkoi nga Gjykata “që të shpallet i pavlefshëm vendimi për njohjen e vendimit të gjykatës së huaj (...), për shkak të miratimit me shkelje të procedurës dhe dispozitës së ligjit në fuqi.”
25. Më 5 shtator 2017, Gjykata nxori Aktvendimin për papranueshmërinë e kërkesës në rastin KIo8/07, pasi që parashtruesi i kërkesës nuk i kishte shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me Kushtetutë, të specifikuara më tej me Ligj dhe të parapara me Rregullore të punës.
26. Më 15 dhjetor 2017, Prokurori i Shtetit parashtrroi në Gjykatën Supreme kërkesë (KMLC. nr. 137/2017) për mbrojtjen e ligjshmërisë kundër Aktvendimit (CN. nr. 89/2015) të Gjykatës Themelore, për shkak të zbatimit të gabuar të së drejtës materiale sipas nenit 247 paragrafi 1 pika a të LPK-së, përkatësisht për shkak të shkeljes esenciale të dispozitave të Ligjit për Procedurën Kontestimore, me

propozim që Aktvendimi i kontestuar të anulohet dhe lënda të kthehet në rishqyrtim dhe rivendosje në gjykatën e shkallës së parë.

27. Më 10 prill 2018, Gjykata Supreme nxori Aktvendimin (CML. nr. 36/2018), me të cilin ishte refuzuar si e pabazuar kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë së Prokurorit të Shtetit (KMLC. nr. 137/2017) e paraqitur kundër Aktvendimit të Gjykatës Themelore në Mitrovicë (CN. nr. 89/2015, të 14 gushtit 2015).
28. Në Aktvendimin e Gjykatës Supreme thuhet:

i) “Në këtë çështje aplikohen dispozitat e Ligjit mbi zgjidhjen e kolizionit të ligjeve me dispozitat e vendeve të tjera në marrëdhëniet e caktuara “Fletorja Zyrtare e RSFJ nr. 43 e datës 23.07.1982”. Me nenin 101 paragrafi 3 të këtij ligji parashihet “Kundër aktvendimit mbi njohjen, përkatësisht ekzekutimin e vendimit palët mund të parashtrojnë ankesë brenda 15 ditëve nga data e dërgimit të aktvendimit”.

Në rastin konkret kundër aktvendimit të gjykatës së shkallës së parë, nuk është paraqitur ankesa edhe pse pala ka pasur dijen për te qysh më parë (Kërkesa e Gjykatës Kushtetuese e datës 01.02.2017 dhe Procedura e Përmbarimit) e as pas dorëzimit të rregullt të aktvendimit me datë 07.12.2017.

ii) Sipas dispozitës së nenit 101 paragrafi 3 e lidhur me nenin 96 paragrafi 2 të këtij ligji, vendimi i Gjykatës së huaj njihet-**pranohet me aktvendim**. Kundër këtij aktvendimi pala mundet vetëm të parashtroj ankesë në kuptim të dispozitës së nenit 101 paragrafi 3 dhe 4 të Ligjit. Prandaj në rastin konkret kemi të bëjmë me çështje jo kontestimore ku vlerësohet se a janë përmbushur kushtet për njohjen e vendimit gjyqësor.

Nga përmbajtja e kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë, qartë del se kërkesa për mbrojtje të ligjshmërisë është paraqitur për shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore të përcaktuara me dispozitën e nenit 182.1 të LPK, e lidhur me nenin 177 dhe 206 të LPK-së. Mirëpo me dispozitën e nenit 247.1 pika (a) të LPK-së, mundësia e paraqitjes së kërkesës për mbrojtje të ligjshmërisë kufizohet vetëm në disa shkelje të cilat mund të shërbejnë si shkaqe.“

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

29. Parashtruesi i kërkesës pretendon se me aktvendimin e kontestuar i janë shkelur të drejtat dhe liritë kushtetuese të garantuara me nenin 24 [Barazia para Ligjit] dhe nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, si dhe me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së.
30. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Themelore me rastin e njohjes së vendimit të gjykatës së huaj është thirrur në nenet 86-101 të Ligjit mbi zgjidhjen e kolizionit të ligjeve me dispozitat e vendeve të tjera mbi bazën e reciprocitetit.

Sipas parashtruesit, neni 92 i këtij Ligji thotë: *“Një vendim i Gjykatës së huaj nuk mund të njihet nëse nuk ka reciprocitet”*.

31. Rrjedhimisht, parashtruesi shton se *“Gjykata Themelore e Mitrovicës ka neglizhuar faktin se nuk ka marrëveshje reciprociteti për njohjen e aktvendimeve për çështje civile mes Republikës së Shqipërisë dhe Republikës së Kosovës”*.
32. Parashtruesi pretendon se *“njohjen e vendimit të Gjykatës së Tiranës nuk e kam kërkuar unë si shtetas i Kosovës, por shtetasja e Shqipërisë. Prandaj, Gjykata Themelore në Mitrovicë nuk ka pasur asnjë bazë për të njohur këtë aktgjykim”*.
33. Parashtruesi pretendon se *“është njohur nga ana e Gjykatës Themelore dhe të Gjykatës Supreme vendimi i falsifikuar i Gjykatës së një shteti të huaj duke anashkaluar procedurën e rregullt (përmes Ministrisë së Drejtësisë). Qëllimisht une si shtetas i Kosoves jam prezantuar me vendim të Gjykatës si shtetas i huaj e shtetasja e huaj si shtetase e Kosovës.”*
34. Parashtruesi i kërkesës më tej pretendon se Gjykata Themelore nuk është kompetente për njohjen e vendimit të huaj gjyqësor, dhe se procedura për njohjen e një vendimi të gjykatës së huaj do të duhej të kalonte përmes Ministrisë së Drejtësisë.
35. Parashtruesi konsideron se *“ky vendim nuk është dashte të njihet, ai me afekton dyfish para Gjykatave të Kosoves dhe Shqiperise.”*
36. Parashtruesi i kërkesës kërkon nga Gjykata që Aktvendimi i Gjykatës Themelore në Mitrovicë (CN. nr. 89/2015) të 14 gushtit 2015, me të cilin është njohur Aktgjykimi i Gjykatës së Rrethit në Tiranë, të anulohet si aktvendim i cili është në kundërshtim me ligjet e Kosovës. Parashtruesi i kërkesës kërkon të kompensohet *“për të gjitha efektet juridike që ka prodhuar ky vendim”*.

Pranueshmëria e kërkesës

37. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë, të parapara me Ligj dhe të specifikuara më tej me Rregullore të punës.
38. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.

39. Gjykata në vazhdim shqyrton nëse parashtruesi i kërkesës ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë, siç përcaktohen me Ligj. Në lidhje me këtë, Gjykata i referohet neneve 47 [Kërkesa Individuale], 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47 [Kërkesa Individuale]

“1, Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik”.

Neni 48 [Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

Neni 49 [Afatet]

„Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej 4 (katër) muajsh. Afati fillon të ecë nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor... .”

40. Sa i përket plotësimit të këtyre kushteve, Gjykata konstaton se parashtruesi i kërkesës ka paraqitur kërkesën në cilësinë e palës së autorizuar, duke kontestuar një akt të një autoriteti publik, pasi i ka shteruar të gjitha mjetet juridike. Parashtruesi i kërkesës gjithashtu qartësoi të drejtat dhe liritë që pretendon se janë shkelur në përputhje me kërkesat e nenit 48 të Ligjit dhe ka parashtruar kërkesën në pajtim me afatin e paraparë në nenin 49 të Ligjit.

41. Përveç kësaj, Gjykata merr parasysh rregullin 39 [Kriteret e Pranueshmërisë], paragrafët 2 dhe (3) (b) të Rregullores së punës, të cilët përcaktojnë:

“(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe nuk mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.

(3) Gjykata mund ta konsiderojë një kërkesë të papranueshme nëse janë të pranishme ndonjë nga kushtet në vijim:

[...]

(b) kërkesa nuk është ratione materiae në pajtim me Kushtetutën.”

42. Gjykata vëren se parashtruesi në kërkesë pretendon shkeljen e nenit 24 [Barazia para Ligjit] dhe nenit 31 [E drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së, sepse:

a) Gjykata Themelore nuk ka juridiksion për njohjen e vendimit të gjykatës së huaj për shkak të mos egzistimit të reciprocitetit në mes të Republikës së Kosovës dhe Republikës së Shqipërisë.

b) Gjykata Supreme dhe Gjykata Themelore kanë njohur një vendim të falsifikuar të gjykatës së huaj, duke anashkaluar procedurën e rregullt përmes Ministrisë së Drejtësisë.

c) Gjykata Supreme perkunder faktit se i ishte tërhequr vëmendja për vendin e tij të lindjes e ndryshon vendlindjen nga Mitrovica ne Tirane.

43. Gjykata së pari konstaton se parashtruesi i kërkesës paraqitet për herë të dytë si parashtrues i kërkesës në Gjykatë.
44. Konkretisht, në lidhje me kërkesën e parë, Gjykata rikujton se më 1 shkurt 2017, parashtruesi parashtroi kërkesë dhe në të kërkoi vlerësimin e kushtetutshmërisë së Aktvendimit CN. nr. 89/2015 të Gjykatës Themelore në Mitrovicë të 14 gushtit 2015. Gjykata e refuzoi atë kërkesë më 5 shtator 2017, me Aktvendimin për papranueshmëri, për arsye thjesht procedurale, përkatësisht për shkak të mosshterimit të të gjitha mjeteve juridike, dhe me këtë rast Gjykata nuk është marrë me përmbajtjen dhe bazueshmërinë e pretendimeve të parashtruesit të kërkesës.
45. Gjykata konstaton se, përkundër faktit se parashtruesi në ndërkohë ka marrë vendime të tjera të gjykatave të rregullta, të cilat lidhen drejtpërdrejt me aktvendimin që ai e konteston, parashtruesi edhe në kërkesën e re KI73/18, përsëri kërkon vlerësim të kushtetutshmërisë së aktvendimit CN. nr. 89/2015 të Gjykatës Themelore në Mitrovicë të 14 gushtit 2015, që ishte rezultat i procedurës së parë gjyqësore, të zhvilluar në lidhje me njohjen e vendimit të gjykatës së huaj.
46. Prandaj, Gjykata do të vlerësojë kërkesën e parashtruesit dhe, në pajtim me këtë, me rastin e shqyrtimit të kërkesës së re KI73/18, do të kufizohet vetëm në vlerësimin e bazueshmërisë së pretendimeve të parashtruesit të kërkesës, që është *“që me Aktvendimin CN. nr. 89/2015 e Gjykatës Themelore të 14 gushtit 2015 janë shkelur të drejtat dhe liritë e tij të garantuara me nenin 24 [Barazia para ligjit] dhe neni 31 [E drejta për një gjykim të drejtë dhe të paanshëm] të Kushtetutës, si dhe me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së”*.
47. Duke marrë parasysh pretendimet e parashtruesit të kërkesës që mund të analizohen duke iu referuar praktikës së GJEDNJ, Gjykata rikujton detyrimin e nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejta të Njeriut] të Kushtetutës, i cili thotë:
- “Të drejtat njeriut dhe liritë themelore të garantuara me këtë Kushtetutë, interpretohen në harmoni me vendimet gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut”*.
48. Duke pasur parasysh vetë thelbin e pretendimeve të parashtruesit të kërkesës për shkeljet e pretenduara, të cilat ai i sjell në lidhje me gjykimin e drejtë, Gjykata e sheh të nevojshme që së pari të përgjigjet në pyetjen nëse, në rastin konkret, janë të zbatueshme garancitë e nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6.1 të KEDNJ-së.

49. Në lidhje me këtë, Gjykata rikujton se neni 31 paragrafi 2 i Kushtetutës në pjesën përkatëse thotë:

“Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet [...]”

50. Gjykata gjithashtu rikujton nenin 6.1 të KEDNJ-së, i cili parasheh:

“Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e krijuar me ligj, e cila do të vendosë si për mosmarrëveshjet në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile, ashtu edhe për bazueshmërinë e çdo akuze penale në ngarkim të tij.”

51. Nga sa u tha më sipër është e qartë se kushti për zbatimin e nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së është që në procedurën në fjalë të përcaktohen të drejtat dhe detyrimet civile. Prandaj, në këtë rast, lind pyetja nëse gjatë shqyrtimit nga ana e Gjykatës Themelore në Mitrovicë se a janë plotësuar kushtet ligjore për njohjen e vendimit të huaj, dhe se a ekziston ndonjë pengesë për njohjen e një vendimi të një gjykate të huaj, a janë përcaktuar të drejtat dhe detyrimet civile dhe, rrjedhimisht, nëse në procedurën e shqyrtimit të propozimit për njohjen e vendimit të huaj janë të zbatueshëm neni 31 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së.

Zbatueshmëria e nenit 6 paragrafi 1 të KEDNJ-së

52. Gjykata thekson se sipas praktikës së GJEDNJ-së, zbatueshmëria e nenit 6 të KEDNJ-së në fushën civile (të drejtave dhe detyrimeve), nënkupton prezencën kumulative të kushteve në vijim: **a)** duhet të ekzistojë një “kontest” rreth ndonjë “të drejte” ose “detyrimi” të cilat duhet të kenë bazë në të drejtën e brendshme (shih Aktgjykimin e GJEDNJ-së *Bentham kundër Holandës*, kërkesa nr. 8848/80, të 23 tetorit 1985, par. 32–36, dhe *Roche kundër Mbretërisë së Bashkuar*, kërkesa nr. 32555/96, të 10 tetorit 2005, par. 116–126); dhe, **b)** e drejta ose detyrimi duhet të jenë të natyrës “civile” (shih Aktgjykimin e GJEDNJ-së *Ringeisen kundër Austrisë*, kërkesa 2614/65, të 16 korrikut 1971, par. 94).
53. Në bazë të asaj që u tha, rrjedh se Gjykata së pari duhet të vërtetojë nëse procedura gjyqësore e cila është iniciuar me kërkesën për njohjen e aktgjykimit të huaj gjyqësor është *a)* një “kontest” dhe *b)* nëse në kontestin është vendosur për “të drejtat dhe detyrimet civile”?

Nocioni “kontest”

54. Sa i përket vetë nocionit “kontest”, Gjykata thekson se “kontesti” është një procedurë gjyqësore në të cilën gjykata e rregullt shqyrton dhe vendosë për kontestet nga marrëdhëniet personale dhe familjare, nga marrëdhëniet e punës (me punëdhënësin), si dhe nga marrëdhëniet pronësore dhe marrëdhëniet e tjera civilo-juridike të personave civil fizikë dhe juridikë, bashkësive shoqëro-

politike, organizatave të punës së bashkuar dhe personave të tjerë juridik shoqëror.

55. Gjykata gjithashtu rikujton se për të pasur procedura gjyqësore karakterin e kontestit, ajo duhet t'i plotësojë kriteret e caktuara, përkatësisht, duhet të përmbajë veprimin e tre subjekteve – paditësit, të paditurit dhe gjykatës. Paditësi është subjekti i cili paraqet kërkesën që gjykata t'i ofrojë mbrojtjen për një “të drejtë e tij civile”, ndërsa i padituri është ai ndaj të cilit paditësi kërkon këtë mbrojtje. Paditësi dhe i padituri janë palë në kontest, pra, subjektet për të drejtën dhe detyrimin e të cilëve bëhet fjalë. Gjykata është subjekti i tretë në kontest, i cili shqyrton nëse kërkitimi i mbrojtjes është i justifikuar dhe, sipas rezultatit të shqyrtimit, i ofron paditësit mbrojtjen ose e refuzon. Të gjitha veprimet e palëve dhe të gjykatës kanë për synim, pra, qëllimin e fundit – aktgjykimin.
56. Gjykata më tej konstaton se në pajtim me praktikën e GJEDNJ-së, shprehja “kontest” rreth “të drejtave dhe detyrimeve civile” përfshin të gjitha procedurat, rezultati i të cilave është vendimtar për të drejtat dhe detyrimet private, madje edhe nëse procedura ka të bëjë me kontestin ndërmjet një individi dhe një autoriteti publik i cili vepron në mënyrë të pavarur dhe pa marrë parasysh nëse ato, sipas sistemit të brendshëm juridik të shtetit të paditur, hyjnë në sferën e të drejtës private apo publike apo janë vërtetë me karakter të përzier (Shih Aktgjykimin e GJEDNJ-së *Ringeisen kundër Austrisë*, të 16 korrikut 1971, kërkesa nr. 2614/65, faqe 39, paragrafi 94, si dhe Aktgjykimin e GJEDNJ-së *König kundër Gjermanisë*, seria A, numër 27, faqe 30 dhe 32, par. 90 dhe 94).
57. Gjykata gjithashtu rikujton disa vendime të tjera të GJEDNJ-së, në të cilat përcaktoi nocionin dhe natyrën e kontestit, përkatësisht çfarë duhet të plotësojë një procedurë gjyqësore për ta përmbushur atë kriter. Në rastin *Ringeisen kundër Austrisë*, të 16 korrikut 1971, GJEDNJ konstatoi se “... termi” kontestimi kundër “(des) droits et oblig de caractere civil” [kontestet për të drejtat civile dhe detyrimet] mbulon të gjitha procedurat rezultati i të cilave është vendimtar për [ato] të drejta dhe detyrime” (Seria A nr. 13, f. 39, paragrafi 94). Megjithatë, “lidhja e dobët ose pasojat e largëta nuk janë të mjaftueshme për nenin 6, paragrafi 1 (nenet 6-1) ...”, të drejtat dhe detyrimet civile duhet të jenë objekt - ose një nga objektet - e “kontestimit” (rezultati i procedurës duhet të jetë drejtpërdrejt përcaktues për një të drejtë të tillë” (shih aktgjykimin e cituar më lart, *Le Compte, Van Leuven dhe De Meiere kundër Belgjikës* Seria A nr. 43, f. 21, paragrafi 47).
58. Gjykata gjithashtu thekson se në rastin *Sporrong dhe Lonnroth kundër Suedisë* GJEDNJ, konkludoi se “kontestimi” (kontesti) duhet të jetë autentik dhe serioz (shih aktgjykimin e GJEDNJ-së *Sporrong dhe Lonnroth kundër Suedisë*, të 23 shtatorit 1982, Seria A nr. 52, f. 30, paragrafi 81).
59. Në lidhje me këtë, Gjykata në rastin konkret duhet të përcaktojë nëse procedura e zhvilluar me rastin e njohjes së vendimit të gjykatës së huaj në Gjykatën Themelore në Mitrovicë i përmbushë elementet e një kontesti gjyqësor.

Përcaktimi i nocionit “kontest” në rastin konkret

60. Në bazë të gjitha shkresave të lëndës, Gjykata vëren se ish-bashkëshortja e parashtruesit të kërkesës ka parashtruar padi për shkurorëzim në Gjykatën e Rrethit në Tiranë, në bazë të së cilës Gjykata e Rrethit u thirr për të vendosur për shkurorëzim, si dhe të drejtat dhe detyrimet që rrjedhin nga një bashkësi e tillë.
61. Prandaj, Gjykata e Rrethit zhvilloi procedurën e shkurorëzimit ku përfshiheshin bashkëshortët martesor (parashtruesi i kërkesës dhe ish-bashkëshortja e tij), dhe rrjedhimisht, Gjykata e Rrethit nxori gjithashtu një vendim që zgjidhte çështjen e bashkësisë martesore. Me të njëjtin vendim, Gjykata përcaktoi gjithashtu fushën e të drejtave dhe detyrimeve të të dy subjekteve në procedurën e shkurorëzimit.
62. Nga shkresat e lëndës rrjedh se Aktvendimi nr. 5799, i Gjykatës së Rrethit në Tiranë mori formën e prerë, në të cilin u përcaktuan të gjitha të drejtat dhe detyrimet e të dy palëve të përfshira në procedurën e shkurorëzimit.
63. Më tej, sa i përket procedurës gjyqësore në gjykatat e rregullta në Republikën e Kosovës, përkatësisht Gjykatës Themelore në Mitrovicë, Gjykata së pari vëren se kërkesa për njohjen e një vendimi të gjykatës së huaj (Aktvendimi nr. 5799 i Gjykatës së Rrethit në Tiranë) u paraqit nga tani ish-bashkëshortja e parashtruesit të kërkesës, e cila në cilësi të palës së interesuar ka interes ligjor për njohjen e vendimit të gjykatës së huaj në Republikën e Kosovës, me të cilin asaj i krijohen kushte dhe i mundësohet të realizojë të drejta të caktuara, të cilat janë të përcaktuara në vendimin e gjykatës së huaj.
64. Rrjedhimisht, në mënyrë që ajo të jetë në gjendje të ushtrojë të drejtat e saj në mënyrë të plotë në mënyrën e përcaktuar nga gjykata e vendit të huaj në vendimin e saj, ato të drejta duhet të njihen edhe nga gjykata e shtetit në territorin e të cilit pala e interesuar (në rastin konkret, ish-bashkëshortja e parashtruesit të kërkesës), kërkon njohjen e këtij vendimi të gjykatës së huaj.
65. Gjykata rikujton se një e drejtë e tillë rrjedh nga dispozita ligjore e nenit 101 të *“Ligjit mbi zgjedhjen e kolizionit të ligjeve me dispozitat e vendeve tjera”* që parasheh:

“njohjen e vendimeve të gjykatave të huaja në lidhje me çështjet e gjendjes (statusit) personal është e autorizuar ta bëjë kushdo që ka interes ligjor”.
66. Gjykata gjithashtu rikujton se në mënyrë që një vendim i një gjykate të huaj të prodhojë efekte juridike në territorin e Kosovës, përkatësisht të drejtat dhe pasojat e përcaktuara në të, ai duhet të njihet nga një gjykatë kompetente në territorin e Kosovës.
67. Në lidhje me këtë, Gjykata thekson se çështja e juridiksionit për njohjen e vendimeve të gjykatave të huaja rregullohet me nenin 11 të Ligjit për Gjykatat nr. 03/L - 199,

*Neni 11
Juridiksioni i Gjykatës Themelore sipas Lëndës*

[...]

2. *Gjykatat themelore janë kompetente për të dhënë ndihmë juridike ndërkombëtare dhe për të vendosur për pranimin e vendimeve të gjykatave të huaja.*“

68. Nga kjo rrjedh edhe fakti se është në juridiksionin e Gjykatës Themelore, si gjykatë kompetente, të përcaktojë nëse një vendim i një gjykate të huaj plotëson të gjitha kushtet e përcaktuara me ligj që ai të njihet. Në këtë kontekst, Gjykata rikujton se “*Ligji mbi zgjedhjen e kolizionit të ligjeve me dispozitat e vendeve tjera*” parasheh të gjitha kushtet që Gjykata Themelore duhet të përcaktojë përpara se të vendosë nëse vendimi i një gjykate të huaj plotëson kushtet për t'u njohur si i tillë.
69. Gjykata, duke i sjellë dispozitat ligjore në lidhje me faktet konkrete në kërkesë, konstaton se në Gjykatën Themelore në Mitrovicë, si gjykatë kompetente, ishte një çështje thjesht procedurale në lidhje me njohjen e vendimit të gjykatës së huaj të ngritur nga një palë e interesuar.
70. Kështu, sipas mendimit të kësaj gjykate, Gjykata Themelore në Mitrovicë ishte thirrur të përgjigjet ekskluzivisht në pyetjen nëse vendimi i gjykatës së huaj, njohjen e të cilit e kërkon ish-bashkëshortja e parashtruesit të kërkesës, i plotëson të gjitha kushtet formale për njohjen e tij. Në këtë drejtim, mund të konkludohet se në këtë procedurë gjyqësore ekzistojnë vetëm dy palë, përkatësisht ish- bashkëshortja e parashtruesit të kërkesës si palë e interesuar që kërkon njohjen e vendimit të gjykatës së huaj, si dhe shteti, përkatësisht Gjykata Themelore në Mitrovicë, e cila, si gjykatë kompetente, duhet t'i japë përgjigje kësaj çështjeje procedurale.
71. Në bazë të lartcekurave, mund të konkludohet se në rastin konkret parashtruesi i kërkesës nuk ishte palë në procedurën para Gjykatës Themelore në Mitrovicë me rastin e njohjes së vendimit të një gjykate të huaj, dhe me këtë Gjykata Themelore në Mitrovicë as nuk ka vendosur për të drejtat ose detyrimet e tij civile, që mund të lindin nga kjo procedurë gjyqësore.
72. Gjykata, duke krahasuar kriteret e përcaktuara me praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së (*Ringeisen kundër Austrisë*) me rastin konkret në lidhje me nocionin “kontest”, konstaton se procedura gjyqësore konkrete në Gjykatën Themelore në Mitrovicë ishte zhvilluar ekskluzivisht midis dy subjekteve, me çka konkludohet që mungesa e një subjekti të tretë në këtë procedurë gjyqësore ndikon në vet natyrën e procedurës, duke e përkufizuar atë si procedurë gjyqësore së cilës, sipas këtij kriteri dhe natyre, i mungon elementi i “kontestit”.
73. Gjithashtu, sipas kriterit të dytë të GJEDNJ-së, Gjykata konstaton se procedura gjyqësore në Gjykatën Themelore në Mitrovicë nuk është “kontest”, për arsye se Gjykata Themelore nuk ishte thirrur të vendosë mbi të drejtat civile të një pale të tretë (parashtruesit të kërkesës), dhe e cila mbrohet në ndonjë mënyrë me të drejtën e brendshme, dhe rrjedhimisht Gjykata Themelore as nuk ka mundur të vendosë drejtpërdrejt lidhur me të.

74. Po ashtu, Gjykata Themelore në Mitrovicë nuk ka nxjerrë vendim vendimtar për të drejtat dhe detyrimet civile të parashtruesit të kërkesës, porse ato si të tilla, në fushëveprimin e tyre, tashmë janë vendosur në një procedurë gjyqësore të shkurorëzimit, përkatësisht “kontesti” i cili është zhvilluar në gjykatat e një vendi të huaj ku në bazë të shkresave të lëndës mund të konstatohet se parashtruesi i kërkesës ishte pjesëmarrës aktiv. Rrjedhimisht, Gjykata konstaton se edhe kriteri i tretë që përcakton natyrën e kontestit në këtë rast nuk është përmbushur.
75. Më tej në lidhje me kriterin e vendosur nga GJEDNJ në rastin *Sporrong dhe Lonnroth kundër Suedisë*, se “kontestimi” (kontesti) duhet të jetë autentik dhe serioz”, Gjykata konstaton se procedura gjyqësore jashtëkontestimore në Gjykatën Themelore në Mitrovicë ka elemente të autenticitetit dhe seriozitetit, të cilat pasqyrohen në faktin se me këtë aktvendim (CN. nr. 89/2015 i 14 gushtit 2015 i Gjykatës Themelore) realizohen të drejtat dhe detyrimet e përcaktuara në vendimin e gjykatës së huaj, dhe se me këtë aktvendim njëkohësisht mundësohet mbrojtja e të drejtave dhe zbatimi i të gjitha detyrimeve ndaj palës e cila e ka parashtruar kërkesën për njohjen e tyre.
76. Gjykata rikujton në veçanti, se do të ishte padrejtësi që pala që ka një vendim të formës së prerë, që kishte rezultuar nga një proces gjyqësor që kishte karakterin e një ‘kontesti’, në të cilin janë përcaktuar të gjitha “të drejtat dhe detyrimet”, nuk mund t’i ushtrojë si të tilla; dhe t’i gëzojë në masën në të cilën ato përcaktohen. Sidomos kur kemi parasysh që natyra e kontestit ishte procedurë e shkurorëzimit me ç’rast të drejtat e përcaktuara ndikojnë drejtpërdrejt, përveç te palët në procedurë (bashkëshortët), po ashtu edhe te subjektet të cilat në mënyrë të tërthortë ishin palë në procedurë (fëmijët e bashkëshortëve), por preken drejtpërdrejt nga të drejtat e përcaktuara.
77. Prandaj, Gjykata dëshiron të theksojë në mënyrë të veçantë që nga momenti kur një gjykatë vendase nxjerr një vendim, me të cilin njeh një vendim të formës së prerë të një gjykate të huaj, ajo në bazë të ligjit gjithashtu merr një vendim të formës së prerë në sistemin juridik të atij shteti, gjykata e të cilit e kishte njohur atë si të tillë.
78. Për më tepër, njohja e një vendimi të gjykatës së huaj nuk është vetëm detyrim ligjor i një gjykate që ka një detyrim ligjor në pajtim me juridiksionin e saj ta njohë atë (me kusht që të përmbushen të gjitha kërkesat procedurale të përcaktuara me ligj), por është gjithashtu një detyrim i shtetit sipas ligjit ndërkombëtar privat.
79. Në bazë të gjithave që u thanë më sipër, Gjykata konstaton se procedura gjyqësore jashtëkontestimore në Gjykatën Themelore në Mitrovicë me rastin e njohjes së vendimit të gjykatës së huaj nuk përbën një “kontest” në kuptimin e nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6.1 të KEDNJ-së.

Nocioni “të drejtat dhe detyrimet civile”.

80. Gjykata rikujton se nocioni i “të drejtave dhe detyrimeve civile” fillon nga shpjegimi i nocionit “te drejta civile”. Ky nocion ka të bëjë me mbrojtjen e të

gjitha të drejtave të cilat një individ do t'i gëzonte sipas ligjit kombëtar të zbatueshëm. Nga ana tjetër, nocioni “te drejtat civile” shtrihet konsiderueshëm përtej rasteve civile në kuptimin e ngushtë. Në Aktgjykimin e GJEDNJ-së *Ringeisen kundër Austrisë* është vërtetuar se çdo procedurë rezultati i së cilës është “vendimtar për përcaktimin e një të drejte civile” duhet të jetë në pajtim me kërkesat nga neni 6 i KEDNJ-së (Shih Aktgjykimin e GJEDNJ-së, *Ringeisen kundër Austrisë*, kërkesa nr. 2614/65, të 16 korrikut 1971, Seria A, nr. 13).

81. Neni 6 i KEDNJ-së zbatohet pavarësisht nga statusi i palëve, si dhe pavarësisht nga karakteri i legjislacionit i cili e rregullon mënyrën në të cilën do të kategorizohet kontesti; ajo që është e rëndësishme është karakteri i së drejtës në fjalë, si dhe nëse rezultati i procedurës do të ndikonte drejtpërsëdrejti në të drejtat dhe detyrimet në kuadër të së drejtës private (Shih Aktgjykimin e GJEDNJ-së *Baraona kundër Portugalisë*, kërkesa 10092/82, të 8 korrikut 1987, par. 38–44).
82. Gjithashtu, GJEDNJ kërkon që rreth përmbajtjes së “të drejtave dhe detyrimeve civile” të ekzistojë një “kontest”, të paktën në kuptimin e gjerë të kësaj fjale, siç është përcaktuar në Aktgjykimin e GJEDNJ-së *Le Compte, Van Leuven dhe De Meyere kundër Belgjikës*, ku neni 6 i KEDNJ-së në parim nuk do të zbatohet në rastet me karakter të pastër administrativ dhe procedural, në të cilat nuk ka veprime substanciale as për çështje faktike, as për çështje juridike (Shih Aktgjykimin e GJEDNJ-së *Le Compte, Van Leuven dhe De Meyere kundër Belgjikës*, kërkesa 6878/75;7238/75, 23 qershorit 1981. para 41).
83. Gjykata, duke i sjellë parimet e lartpërmendura të GJEDNJ në lidhje me rastin konkret, konstaton se nuk është kontestues fakti që ka ekzistuar procedura gjyqësore në Gjykatën Themelore në Mitrovicë, por gjithashtu kjo Gjykatë nuk e konteston as faktin se Gjykata Themelore në Mitrovicë nuk vendosi për fushëveprimin e të drejtave dhe lirive civile siç përcaktohet në rastin e GJEDNJ-së *Le Compte, Van Leuven dhe De Meyere kundër Belgjikës*.
84. Për më tepër, Gjykata konstaton se sa i përket të drejtave dhe detyrimeve civile të parashtruesit të kërkesës, ndikim vendimtar në fushëveprimin e tyre kishte procedura gjyqësore që ishte zhvilluar në Gjykatën e Rrethit në Tiranë në lidhje me procedurën e shkurorëzimit, dhe ku ai mori pjesë si palë. Në lidhje me këtë, Gjykata dëshiron të shtojë se gjatë procedurës së shkurorëzimit, parashtruesi i kërkesës pati mundësinë, që në rast se ishte i pakënaqur me mënyrën në të cilën të drejtat dhe liritë e tij civile u trajtuan nga gjykatat kompetente, t'i drejtohej institucioneve kompetente në Republikën e Shqipërisë për t'i mbrojtur ato të drejta.
85. Gjykata në rastin konkret tashmë kishte konkluduar se parashtruesi i kërkesës nuk ka iniciuar një “kontest” në lidhje me “të drejtat” që janë të parashikuara me legjislacionin e brendshëm brenda kuptimit të nenit 6 paragrafi 1 të KEDNJ-së, prandaj nuk janë përmbushur kushtet kumulative për zbatueshmërinë e nenit 6.1 të KEDNJ-së, siç është përcaktuar me Aktgjykimin e GJEDNJ-së *Ringeisen kundër Austrisë*. Më konkretisht, gjykatat nuk kanë ndërmarrë asnjë veprim substancial as për çështjet faktike, as për çështjet juridike, dhe rrjedhimisht nuk

kanë vendosur për “të drejtat ose detyrimet civile” të parashtruesit të kërkesës, të cilat do të kishin rezultuar nga një “kontest” i tillë.

86. Rrjedhimisht, Gjykata konsideron se në rastin konkret procedura për njohjen e një vendimi të gjykatës së huaj nuk përbën në vetvete një “kontest” për “të drejtat ose detyrimet civile” brenda kuptimit të nenit 31 para. 2 të Kushtetutës dhe nenit 6 paragrafi 1 i KEDNJ-së, sepse rasti në fjalë, nuk ka të bëjë me vendosjen e të drejtave dhe detyrimeve civile të cilat kërkohen me nenin 31.2 të Kushtetutës dhe nenin 6, paragrafi 1 i KEDNJ-së, përkatësisht nuk janë shqyrtuar meritat e padisë (p.sh. lidhur me bazueshmërinë e kërkesëpadisë apo bazueshmërinë e akuzës penale, në procedurën e zgjidhjes së martesës ose ndonjë të drejte ose detyrim që do të kishte pasoja të drejtpërdrejta për parashtruesin e kërkesës), por vetëm ka shqyrtuar një çështje thjesht procedurale, *dhe kjo është nëse janë plotësuar kërkesat procedurale për njohjen e vendimit të një gjykate të huaj*.
87. Megjithatë, Gjykata gjithashtu dëshiron të theksojë që GJEDNJ, në praktikën e saj shumëvjeçare, konkludoi se neni 6 i KEDNJ-së mund të zbatohet për procedurat e iniciuara nga parashtruesit e kërkesave, në të cilat pretendoi se ka pasur lëshim (*pakujdesi*) të gjykatave kur kanë vendosur për “të drejtat civile” të tij në procedurën gjyqësore që ka natyrën e një “kontesti”, edhe në rastet kur vëllimi i të drejtave tashmë është vendosur. Në raste të tilla, Gjykata vendase është e obliguar të shqyrtojë nëse janë respektuar kërkesat e nenit 6 të KEDNJ-së në këto procedura gjyqësore.
88. Kështu, për shembull, në rastin *Golder (Golder)*, GJEDNJ konsideroi se garancitë procedurale të dhëna në nenin 6 të KEDNJ-së në lidhje me drejtësinë, publicitetin dhe shpejtësinë do të ishin të pakuptimta nëse nuk do të kishte mbrojtje të parakushteve për të gëzuar ato garanci, më konkretisht - qasje në gjykatë. Gjykata konstatoi se kjo ishte një formë e patjetërsueshme e garancive të përfshira në nenin 6 të KEDNJ-së, duke u thirrur në parimet e sundimit të ligjit dhe duke iu shmangur autorizimeve diskrecionale që shtrihen në themel të pjesës dërmuese të Konventës (shih GJEDNJ në rastin *Golder kundër Mbretërisë së Bashkuar*, 21 shkurt 1975, Seria A nr. 18, faqe 13-18, paragrafët 28-36).
89. Më tej, në nenin 6 paragrafi 1 të KEDNJ-së “*mund të mbështetet kushdo që konsideron se ndërhyrja në ushtrimin e të drejtave të tij (civile) ishte e kundërligjshme dhe nuk kishte pasur mundësi që të parashtrojë padi ose ankesë në gjykatë që plotëson kërkesat e nenit 6.1*” (shiko aktgjykimin e GJEDNJ-së në rastin *Le Compte, Van Leuven dhe De Meyere kundër Belgjikës*, i 23 qershorit 1981, Seria A Nr 43, paragrafi 44).
90. Gjithashtu, kur ekziston një “kontest” serioz dhe autentik për sa i përket ligjshmërisë së kësaj ndërhyrjeje, në lidhje me vetë ekzistencën ose shkallën dhe shtrirjen e “të drejtës civile” të kontestuar, neni 6 paragrafi 1 i KEDNJ-së autorizon një individ “*që kjo çështje e ligjit të brendshëm të vendoset nga një gjykate vendase*” (shih aktgjykimin e GJEDNJ-së në rastin *Sporrong dhe Lönnroth kundër Suedisë*, 23 shtator 1982, Seria A nr. 52, paragrafi 81; shih gjithashtu aktgjykimin në rastin *Tre Traktörer AB kundër Suedisë*, të 7 korrikut 1989, Seria A nr. 159, paragrafi 40).

91. Gjithashtu, kur qasja në gjykatë e një individi është e kufizuar, qoftë me ligj ose faktikisht, me ç'rast ai nuk mund të marrë pjesë në "*kontestin*", në të cilin vendoset drejtpërdrejt për "*të drejtat e tij civile*", Gjykata është e obliguar të shqyrtojë nëse kufizimi i vendosur prek thelbin e të drejtës dhe, në veçanti, nëse ky kufizim ka ndjekur një qëllim legjitim dhe nëse ekziston një marrëdhënie e arsyeshme e proporcionalitetit ndërmjet mjeteve të përdorura dhe qëllimit që synohet të arrihet (Aktgjykimi i GJEDNJ-së në rastin *Ashingdane kundër Mbretërisë së Bashkuar*, të 28 majit 1985), Seria A nr. 93, faqe 24-25, paragrafi 57). Nëse kufizimi është në përputhje me këto parime, nuk do të ketë shkelje të nenit 6 të KEDNJ-së.

92. Megjithatë, duke pasur parasysh që parashtruesi i kërkesës para Gjykatës Kushtetuese nuk kontestoi asnjë prej garancive të parapara në nenin 6 të KEDNJ-së, në një procedurë ku në një "*kontest*" ishte vendosur për vëllimin e "*të drejtave civile*" të tij, por ai para gjykatës ekskluzivisht konteston vetë procedurën e njohjes së vendimit të formës së prerë të një gjykate të huaj, të cilin, në pajtim me juridiksionin e saj, Gjykata Themelore në Mitrovicë e ka njohur me aktvendim, çon në konkludimin se pretendimet e tij nuk mund të kualifikohen në parimet dhe praktikën e lartpërmendura të GJEDNJ-së (referuar në paragrafët 86, 87, 88, 89 dhe 90 të raportit), gjë që do të mundësonte shqyrtimin nëse në një "*kontest*" gjyqësor me rastin e vendosjes për të "*të drejtat e tij civile*", janë respektuar të gjitha garancitë e tij sipas nenit 6 të KEDNJ-së.

93. Bazuar në sa më sipër, si dhe në bazë të përfundimeve të nxjerra, Gjykata konstaton se pretendimet e parashtruesit të kërkesës në lidhje me shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së, që sipas pretendimeve të tij, rezultoi nga njohja e vendimit të gjykatës së huaj, nuk janë *ratione materiae* në pajtim me Kushtetutën.

94. Gjykata gjithashtu vëren se parashtruesi i kërkesës pretendon edhe shkelje të nenit 24 [Barazia para Ligjit] të Kushtetutës, megjithatë, Gjykata gjithashtu vëren se parashtruesi i kërkesës nuk e sqaroi shkeljen e pretenduar me asnjë fjalë dhe as nuk ofroi asnjë argument të vlefshëm që do të arsyetonte "*dhe mbështeste kërkesën*".

95. Prandaj, Gjykata e hedh poshtë pretendimin e parashtruesit të kërkesës për shkelje të nenit 24 të Kushtetutës si të pabazuar, në pajtim me rregullin 39.2 të Rregullores së punës.

96. Gjykata më tej vëren se ka edhe vendime tjera të gjykatave të rregullta në lidhje me procedurën përmbarimore, por që parashtruesi në kërkesë nuk kërkoi vlerësimin e kushtetutshmërisë së tyre, dhe prandaj, Gjykata nuk do të merret me to.

Kërkesa për moszbulim të identitetit

97. Gjykata rikujton që parashtruesi kishte kërkuar që identiteti i tij të mos zbulohet publikisht, "*për shkakun se emri im është irrelevant në trajtimin e rastit dhe publiciteti në mënyrë të tërthortë do të mund të afektonte fëmijët e mi.*"

98. Në lidhje me këtë, Gjykata i referohet rregullit 32 (6) të Rregullores së punës, i cili parasheh:

“Palët në kërkesë që nuk dëshirojnë që identiteti i tyre të zbulohet në publik, duhet të tregojnë arsyet që justifikojnë një largim të tillë nga rregulli i qasjes publike në informata në procedurën në Gjykatë. [...]”

99. Gjykata gjithashtu i referohet nenit 8.1. të Konventës për të Drejtat e Fëmijës, i cili përcakton se:

“Shtetet Palë marrin përsipër të respektojnë të drejtën e fëmijës për të ruajtur identitetin e tij, përfshirë këtu shtetësinë, mbiemrin dhe lidhjet familjare, sipas ligjit, pa ndërhyrje të paligjshme.”

100. Gjykata konsideron se në një rast familjar publiciteti mund, madje edhe në mënyrë tërthortë, të ndikojë në identitetin, emrin dhe marrëdhëniet familjare të fëmijëve.
101. Prandaj, në pajtim me nenin 8.1. të Konventës për të Drejtat e Fëmijës dhe rregullin 32 (6) të Rregullores së punës, Gjykata e aprovon kërkesën e parashtruesit për mos zbulimin e identitetit të tij publikisht.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Kosovës, në pajtim me nenin 113.1 dhe 7 të Kushtetutës, nenin 20 të Ligjit dhe rregullat 32.6 dhe 39 (2) dhe (3) (b) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 8 tetor 2019, me shumicë votash

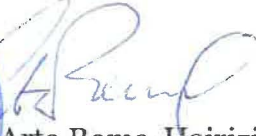
VENDOS

- I. TA DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. TA MIRATOJË njëzëri kërkesën për zbulim të identitetit;
- III. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- IV. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- V. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Remzije Istrefi-Peci

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

